

РЕШЕНИЕ

№ 4116

гр. София, 20.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 06.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3137** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от [фирма], [населено място] срещу два свързани мълчаливи отказа на компетентни органи – мълчалив отказ да решат възникнал спор помежду си за компетентност и мълчалив отказ да завършат административно производство, по което жалбоподателят е заявител.

Сочат, че [фирма] е съсобственик и инвеститор в жилищна сграда, находяща се в [населено място], район „К. село“, [улица], която се изгражда съгласно одобрени строителни книжа от 2018г. Сградата е напълно изградена и готова за въвеждане в експлоатация от лятото на 2021г. Причината на забавянето е въпросния спор за компетентност между Столична община и Кмета на район „К. село“ СО.

Сочат, че на 16.09.2021г. са входирали в район „Класно село“ искане за издаване на Заповед по чл. 190 от ЗУТ – за трасе в рамките на уличната регулация под № РКС18-АП00-60-/59/ от 16.09.2021г. Последното е сторено, с оглед съобразяване с разпоредбата на чл. 173, ал.3, т. 5 от ЗУТ, която изисква изграждане на път до недвижимия имот, като е въведена като нормативно изискване след издаване на разрешението за строеж от 2018г. Уличната регулация е приложена, тъй като жалбоподателят е дарил безвъзмездно на СО частта от улицата, която съвпада с част от временния път.

На 29.09.2021г. получават писмо от район „Класно село“ СО с № № РКС18-АП00-60-/60/, с което дават указания за представяне на документи, както и

заявяват, че компетентен по искането е Кмета на СО.

На 13.10.2021г. [фирма] внася искане за прокарване на временен път и към Столична община, която изготвя писмо № СОА21-ТД26-12032-1/11.11.2021г., с което заявява становище, че компетентният орган е Кмета на район „К. село“ СО.

Отправено е поредно последващо искане от дружеството до Кмета на район „К. село“ от 28.10.2021г.

На 12.11.2021г. Кмета на район „К. село“, СО отправя до Столична община писмо, с което удостоверяват, че са внесени документи в изпълнение на указанията, както и че без довършване на процедурата, сградата не може да бъде въведена в експлоатация. В тази връзка искат Столична община, в качеството си на собственик на терена да заяви съгласие или несъгласие по отношение на исканата административна процедура.

Депозирано е поредно предложение от дружеството от 30.11.2021г. с предоставени документи с мотивирано предложение за осигуряване на транспортен достъп до жилищната сграда в УПИ Х-746, кв. 53, съгласувано с Дирекция „Управление и анализ на трафика“ към СО, на основание становище от ПКТОБД по т. 48 от Протокол от 23.11.2021г., съгласувано с МВР отдел Пътна полиция. Същото е депозирано в Столична община на 01.12.2021г.

С писмо № САГ21-ГР00-2489-4 от 15.12.2021г. Главния архитект на СО указва на Кмета на район „К. село“ да предприеме действия по завършване на производството, като съобрази, че компетентният орган е той, съгласно Заповед СОА21-РД09-455/22.03.2021г. на Кмета на Столична община.

На 16.12.2021г. дружеството депозира писмена молба до Кмета на район „К. село“ СО и ДНСК, като моли за разрешаване на спора относно компетентността, както и сочи вредите от забавата на производството.

С писмо от 07.01.2022г. ДНСК заявяват, че няма компетентност за намеса в производството.

С писмо от 06.01.2022г. на Кмета на район „К. село“ до Столична община се изисква произнасяне по поставените въпроси, като сочат, че без произнасяне от страна на Столична община, не могат да завършат преписката.

На 23.02.2022г. Главният архитект на СО изпраща писмо до район Класно село, до Областния управител С. град и ДНСК с изискване на информация по движението на преписката.

С жалбата до съда се иска да се произнесе с определение кой е компетентният орган да завърши административното производство. Искане се още съдът да отмени мълчаливия отказ на така установения компетентен орган и да върне преписката на същия за издаване на заповед по чл. 190 от ЗУТ.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В. с редовно пълномощно. Поддържа жалбата, като иска да бъде определен компетентният орган и преписката да му бъде изпратена с указания за произнасяне. Претендира разностите по списък.

Ответникът Кмет на район „К. село“ се представлява от Кмета по заместване Н. В.. Сочи, че оспорва жалбата по отношение на район „К. село“ СО, тъй като не са изпълнени предпоставките на чл. 190 от ЗУТ за произнасяне. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът Кмет на Столична община се представлява от юрк М., която оспорва жалбата, представя писмени бележки в предоставения срок и прави

възражение за прекомерност на договорения адвокатски хонорар.

По фактите се установява следното:

Подадено е заявление до Кмета на район К. село СО № РКС18-АП00-59 ОТ 16.09.2021г. с искане за издаване на заповед за прокарване на временен път на основание чл. 190, ал. 6 от ЗУТ.

Изготвен е отговор №№ РКС18-АП00-60-/60 от 29.09.2021г. от Кмета на район „К. село“ СО до дружеството с указания за представяне на допълнителни данни по преписката.

С писмо от 13.10.2021г. от страна на дружеството в район „К. село“ СО са депозираните исканите документи.

Със свое следващо писмо № РКС18-АП00-60-/65 от 12.11.2021г. Кметът на район „К. село“ СО уведомява Столична община с копие до заявителя, уведомява за водената преписка и прави изрично искане за произнасяне от страна на Столична община относно съгласието ѝ или несъгласието с прокарването на временен път, с оглед разпоредбата на чл. 190, ал. 6 от ЗУТ, в качеството ѝ на собственик на обекта, а не в качеството на административен орган.

Изготвено е писмо от 30.11.2021г. от дружеството, входирано в район „К. село“ СО, с копие до Столична община с изрично искане за приключване на преписката, като се цитира писмо на Заместник кмета на СО, в което същият сочи, че е налице заповед за делегиране на правомощия за издаването на заповеди от типа на процесната от кметовете на райони, респ. че компетентният орган да издаде заповедта е Кмета на район „К. село“ СО. Същото е входирано самостоятелно и в Столична община с дата 01.12.2021г.

Със следващо писмо от 16.12.2021г. дружеството е сезирало Кмета на район „К. село“, Кмета на Столична община и ДНСК с проблема. Със същото изрично е поискано от Кмета на Столична община да приключи преписката, като в случай на съгласие с предложения проект на прокарване на временен път, сключи с дружеството нотариално заверен договор по чл. 190, ал. 6 от АПК, както и да издаде заповед.

От кмета на район „К. село“ СО е поискано да приеме, че е налице мълчалив отказ от страна на Кмета на Столична община по заявлението от 12.11.2021г., изтекъл съответно на 13.12.2021г. и да издаде заповед по чл. 190, ал. 6 от ЗУТ.

С писмо от 06.01.2021г. Кметът на район „К. село“ СО изисква изричен отговор от Кмета на Столична община относно съгласието или несъгласието с процедирането на преписката за временния път от страна на Кмета на Столична община, в качеството на принципал на собствеността на терена, респ. имащ качеството на заинтересуван собственик по смисъла на чл. 190, ал. 6 от АПК.

Изготвено е писмо – отговор от Кмета на Столична община до Кмета на район „К. село“ СО с искане да бъде възложена проверка относно това дали е завършен транспортният достъп – временен път.

От своя страна Кметът на район „К. село“ СО, с писмо от 28.01.2022г. е уведомил Кмета на СО, че не разполага с пълната информация, поради което моли да достъп до преписката.

Изготвено е писмо от същата дата и до жалбоподателя, че ще бъде извършена проверка на всички обстоятелства по случая на 01.02.2022г., на която е поканен да присъства.

До подаването на жалбата в съда не е налице последващо произнасяне и от двата органа.

Съдът намира за недопустимо искането за произнасяне относно това кой е компетентният орган с нарочно определение.

Съгласно чл. 190, ал. 6 от ЗУТ, временни пътища се прокарват въз основа на писмен договор между заинтересуваните собственици на поземлени имоти с нотариална заверка на подписите, а при липса на съгласие - въз основа на заповед на кмета на общината.

Следователно, компетентен орган да издаде заповед по чл. 190, ал.6, предл. 2 за процесния случай е Кметът на район „К. село“ СО по силата на Заповед за делегация № СОА21-РД09-455 от 22.03.2021г., с която е предоставено на кметовете на райони и правомощието за издаване на заповеди по този ред.

Безспорно, една от предпоставките за издаване на заповедта, съобразно с предвиденото в законовата норма, е липсата на съгласие между заинтересуваните собственици.

За нуждите на процесния случай съдът приема, че правилно е определено, че това е Столична община чрез Кмета ѝ, тъй като се касае за имот- публична общинска собственост, дарен с договор за дарение между [фирма] – праводател на жалбоподателя и Столична Община чрез Кмета ѝ.

Спорен остава въпросът дали по преписката се доказва липсата на съгласие, което е предпоставка за издаването на акта.

Съдът приема, че такова се установява. Видно е, че Кметът на район „К. село“ е сезирал Столична община още със заявление от 12.11.2021г. / л. 15-17/ по делото с нарочно искане за произнасяне в качеството на заинтересован собственик, а не административен орган, издател на акта.

Такова нарочно искане е направено от страна на дружеството с молба от 01.12.2021г. до Столична община, която е изрично сезирана да заяви дава ли съгласието си или несъгласието си за прокарването на временния път, вкл. е направено предложение за сключване на писмен договор с нотариална заверка на подписите за прокарване на пътя.

Липсва ясен отговор на поставения въпрос, като са налице последващи писма, изискващи допълнителна информация, но без изясняване на становището на Кмета на Столична община, в качеството му на заинтересован собственик на процедирания временен път. Липсва и сключен договор. В специалния закон /ЗУТ/ не е предвиден срок за сключване на такъв договор по инициатива на едната от заинтересуваните страни. Същият не може да бъде приравнен на административен акт. Не е указана и конкретна форма, обективизираща отказа за сключване на договора, като не е нужно да е налице изрично писмено несъгласие.

По изложените причини, съдът приема, че най-късно към 01.02.2022г. / докогато са данните за кореспонденция между Кмета на района и Кмета на Столична община/ е следвало от страна на компетентния орган Кмет на район „К. село“ СО да приеме, че не е налице съгласие от Кмета на Столична община в качеството му на заинтересован собственик.

Следователно, при наличие на първата предпоставка за процедиране на преписката по издаване на заповед по чл. 190, ал.6 от ЗУТ – липса на съгласие на собственика, засегнат от проекта за прокарване на временен път, компетентният орган Кмет на район „К. село“ е следвало да процедира преписката, с оглед преценка на останалите условия за издаване на заповедта. Като не е сторил това, същият е постановил мълчалив отказ, който следва да бъде отменен.

След отмяната му, преписката следва да му бъде върната за продължаване на процедурата по заявлението на [фирма], вкл. за съобразяване с останалите предпоставки за одобряване на внесения проект, вкл. с извършване на оценяване от комисията по чл. 210 от ЗУТ относно размера на обезщетението, при наличие на такива предпоставки относно засегнатия имот.

Предоставянето на съгласие / чрез сключването на договор/ или изразяването на несъгласие от страна на заинтересован собственик по смисъла на чл. 190, ал.6 от ЗУТ не представлява административен акт, като нормата е адресирана към собствениците на имоти, засегнати от проекта за временен път. В случая Кметът на Столична община не е сезиран в качеството му на административен орган, съответно не дължи произнасяне с административен акт. В дискреционните правомощия на Столична община, като собственик на имота, е да направи преценка дали да сключи договор за прокарването на пътя досежно собствения ѝ имот, или не. Тази преценка не представлява административен акт, а акт на собственик по управление и разпореждане със засегнатия имот. Следователно, частта от жалбата срещу мълчалив отказ на Столична община по заявление № СОА21-ТД-26-12032/13.10.2021г. следва да бъде оставено без разглеждане, а делото в тази част прекратено.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени частично претендираните разноски в размер на 300 /триста/ лева, по съразмерност, от които 250 лева признат адвокатски хонорар, след приспадане на юрисконсултско възнаграждение от 200 лева в полза на Столична община и 50 лева държавна такса.

Воден от горното и на основание чл. 159, т.1 , чл. 172, ал.2, предл. 2 и чл. 173, ал.2, чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма] срещу мълчалив отказ на Кмета на Столична община по заявление № СОА21-ТД-26-12032/13.10.2021г.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част.

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Кмета на район „К. село“ СО , формиран по заявление РКС18-АП00-60-59 от 16.09.2021г. от [фирма].

ВРЪЩА делото като преписка на органа за продължаване на процедурата по заявлението, при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати в полза на [фирма] сумата от 300 / триста/ лева, представляваща 50 / петдесет/ лева държавна такса и 250 / двеста и петдесет/ лева признат адвокатски хонорар, по съразмерност.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок, а в прекратителната си част – в 7-дневен срок.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: